

ת"פ 40051/05/15 - מדינת ישראל נגד עדיי חליל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40051-05-15 מדינת ישראל נ' חליל(עציר) 03 נובמבר 2015

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עדיי חליל (עציר)

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב-האישום כפי שהן (ללא תיקון), בעבירות אשר יוחסו לו כדלקמן:

הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל);

הסעת נוסעים ללא חגורת בטיחות לפי תקנה 83 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה);

הסעת נוסעים בשכר לפי תקנה 84 לתקנות התעבורה;

הסעת נוסעים מעל המותר לפי תקנה 84 לתקנות התעבורה;

נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה);

נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10א(א) לפקודת התעבורה;

נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970;

נהיגה בשכרות (סמים) לפי סעיף 62(3) וסעיף 64ב(א) לפקודת התעבורה;

מעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338א(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק).

2. בהתאם לעובדות כתב-האישום, במועד הרלוונטי היה הנאשם פסול מנהיגה ולא היו ברשותו רישיון נהיגה

ופוליסת ביטוח חובה תקפים. ביום 15.5.2015, בסמוך לשעה 05:30, בסמוך למחלף לטרון על כביש מס' 1 ירושלים-תל-אביב, הסיע הנאשם 26 תושבי שטחים אשר שהו בישראל בניגוד לחוק, וזאת ברכב מסוג רנו, בעל חלונות אחוריים מושחרים, בו מותר להסיע שני נוסעים בלבד (להלן: הרכב). הנאשם הסיע את הנוסעים לעבר יעדים שונים בתוך מדינת ישראל, בעבור תשלום של 100 ₪ עבור כל נוסע. הנאשם הסיע את הנוסעים ברכב הנזכר לעיל, אשר שקע עקב כובד משקלם, כאשר חלק מהנוסעים יושבים דחוקים אחד על השני על רצפת הרכב, מבלי שהיו קשורים בחגורות בטיחות. הנאשם סטה עם הרכב בעיקול של כביש מספר 1 בסמוך למחלף לטרון, כאשר באופן מפתיע ניתקו שני צמיגי צד שמאל אחורי של הרכב ועפו לעבר נתיב התנועה הנגדי. בכך סיכן הנאשם את נוסעי הכביש. הרכב נחת על הכביש תוך שבוקעים ממנו ניצוצות, ונעצר. עם מעצרו של הנאשם, בבדיקת שתן שנערכה לו, נתגלה כי בגופו של הנאשם חומרים פעילים של סם מסוג קנבוס ואמפטמינים, וזאת כתוצאה משימוש בסם מסוכן מסוג חשיש ובחומר מסוכן מסוג נייס-גאי. במעשיו המתוארים, הסיע הנאשם את הנוסעים שלא כדין, כשהם אינם חגורים, בשכר, ובכמות העולה על המותר, תוך שהנאשם נוהג תחת השפעת סמים, וכן נהג ברכב בדרך ציבורית בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה. בכל אלה הודה הנאשם ובגין כך הורשע בעבירות שיוחסו לו, כמפורט בראשית הדברים.

3. לבקשת ההגנה, הוריתי על הפניית הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו טרם שמיעת הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 24, רווק ללא ילדים, לפי דבריו סיים 12 שנות לימוד. טרם מעצרו בתיק זה, התגורר הנאשם בבית הוריו ועבד בעבודות מזדמנות. טרם מעצרו, היה הנאשם המפרנס היחיד של משפחתו מסיבות המובאות בתסקיר.

מהתסקיר עולה כי הנאשם נחשף על רקע חברתי לשימוש בסמים מסוג קנביס ונייס-גאי, והתדרדר לשימוש יום-יומי בהם. לדברי הנאשם, עם מעצרו בתיק הנוכחי, הוא הפסיק בכוחות עצמו את השימוש בסמים. דא עקא, בבית המעצר הנאשם אינו משולב באגף נקי מסמים, ואינו מבצע בדיקות לגילוי שרידי סם. לפיכך, שירות המבחן ציין בתסקיר כי אין בידיו מידע בשאלת ניקיונו של הנאשם משימוש עכשווי בסמים.

שירות המבחן התרשם כי העבירות נשוא התיק הנוכחי בוצעו על רקע לחץ כלכלי, הן לצורך פרנסת המשפחה והן לצורך מימון שימושו של הנאשם בסמים. הנאשם מסר כי בשל השפעת הסמים, שיקול-דעתו בעת הרלוונטית היה לקוי. הנאשם הביע בפני שירות המבחן חרטה וצער על אופן התנהלותו.

התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם מגלה יחס שטחי וקונקרטי לקורה עמו, ובכלל זה להתמכרותו לסמים. הנאשם לא גילה מודעות לצורך לעבור תהליך גמילה נפשי, ולא ביטא נזקקות להתייחסות טיפולית למצבו, אלא הביע נכונות מילולית בלבד להשתלב בטיפול. לדעת שירות המבחן, הנאשם חסר יכולת להתבוננות פנימית מעמיקה ואינו בשל לטיפול. כל אלה מהווים **גורמי סיכון** להישנות התנהגות עוברת חוק. לצד זאת, שירות המבחן ציין את רצונו של הנאשם לנהל אורח חיים נורמטיבי, וכן את ההשפעה ההרתעתית של המעצר עד תום ההליכים בתיק זה על הנאשם. כל אלה

מהווים **גורמי סיכוי** להימנעות ממעורבות פלילית חוזרת.

במישור ההמלצה - שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם עקב חוסר בשלות מצדו לכך. במצב דברים זה, המליץ שירות המבחן על עונש מוחשי של מאסר בפועל ומאסר מותנה. בקביעת אורך המאסר בפועל, המליץ שירות המבחן להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, ברצונו לשוב ולנהל אורח חיים תקין, בעובדה כי מדובר במאסר ראשון של הנאשם, וכן בתקופת מעצרו עד כה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. בא-כוח המאשימה, עו"ד יובל קוקוש, טען כי מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות בהן הורשע הנאשם, נע מ- 24 עד 36 חודשי מאסר בפועל. נוכח מכלול השיקולים לחומרה עליהם עמד בא-כוח המאשימה בטיעוניו, עתרה המאשימה להטלת עונש ברף המרבי של המתחם הנטען, קרי- 36 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, עתרה המאשימה למאסר מותנה משמעותי, קנס כספי ופסילת רישיון הנהיגה של הנאשם בפועל לתקופה של שנתיים וכן פסילה על תנאי.

6. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד עבד אבו סבית, טען כי מתחם העונש ההולם נע מ- 5 עד 15 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא, ובהן הודאת הנאשם, נטילת האחריות, העובדה כי מדובר במאסר ראשון של הנאשם, גילו וכן נסיבותיו האישיות. בהתחשב בכל אלה, עתר הסנגור להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם הנטען ולהסתפק בימי מעצרו של הנאשם עד כה (כחמישה חודשים).

הנאשם בדבריו לפני הביע צער וחרטה על מעשיו.

ריבוי עבירות ומתחם העונש ההולם

7. במקרה דנן, לצד הרשעתו של הנאשם בעבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות, הורשע הנאשם גם במספר עבירות תעבורה וכן בעבירות הקשורות לאופן השימוש ברכב והנהיגה על הכביש. מאחר שכלל העבירות בהן הורשע הנאשם היו שלובות זו בזו תוך זיקה הדוקה ביניהן הן בהיבט הכרונולוגי והן בהיבט המהותי, אני סבורה כי מדובר באירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם עונש הולם (ראו: סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). נראה כי שני הצדדים היו שותפים לעמדה זו בטיעוניהם לפני.

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

8. **בכל הנוגע לערכים המוגנים** - העבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות עניינה בשמירה של המדינה על גבולותיה, ועמידתה על זכותה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. כפי שנקבע בעבר, עבירה של הסעת שוהים

בלתי חוקיים טומנת בחובה גם סיכון ביטחוני, שכן בדרך-כלל המסיע אינו יודע מהי מטרת הכניסה או השהייה שלא כדין בשטח ישראל. אשר לעבירות התעבורה בהן הורשע הנאשם וכן העבירה של מעשי פזיזות ורשלנות - תכליתן של עבירות אלה הינה הגנה על ביטחונם ועל שלמות גופם של כלל המשתמשים בדרך, לרבות נוסעי הרכב עצמו ויתר הנוסעים בכביש, וכן הבטחת מנגנון פיצוי במקרה של פגיעה בגוף או ברכוש. אוסיף כי נהיגה בשכרות (תחת השפעת אלכוהול או סמים) שוללת מן הנהג את שיקול דעתו, את כושר הבחנתו בתנאי הדרך ואת שליטתו ברכב, ומעלה משמעותית את הסיכון לתאונות דרכים שעלולה להוביל לפגיעה בשלום יושבי הרכב ובשלומם של יתר המשתמשים בדרך. כאשר לעבירה האמורה מצטרפות עבירות תעבורה נוספות, ברי כי הסיכון לגרימת פגיעות לגוף ולרכוש גדל בהתאם.

9. **בחינת נסיבות ביצוע העבירות** במקרה דנן מעלה כי הנאשם הסיע ברכב 26 (!) שוהים בלתי חוקיים ליעדים שונים בתוך ישראל, תמורת תשלום כספי מכל נוסע, כאשר החלונות האחוריים של הרכב הושחרו. הדבר מלמד על תעוזה, תכנון ותחכום בביצוע העבירה. בנוסף, ביצע הנאשם עבירות תעבורה משמעותיות, הכוללות הסעת 24 (!) נוסעים מעל המותר ברכב כאשר חלק מהנוסעים יושבים דחוקים אחד על השני על רצפת הרכב, ללא חגורות בטיחות, וכאשר הנאשם נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה תקף ובזמן פסילה, ללא פוליסת ביטוח חובה תקפה, ותחת השפעת סמים. הנאשם עשה כל זאת בכביש בינעירוני מרכזי, כאשר הרכב שוקע תחת כובד משקלם של הנוסעים. הנאשם סטה עם הרכב בעיקול של כביש מס' 1, באופן שהוביל לניתוק חלק מצמיגי הרכב שעפו לנתיב התנועה הנגדי בכביש, ולעצירת הרכב על הכביש כאשר בוקעים ממנו ניצוצות. בכך נהג הנאשם בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה כדי לסכן באופן משמעותי הן את נוסעי הרכב ואת הן כלל ציבור המשתמשים בדרך. אך בדרך נס לא הסתיים האירוע בתוצאות של פגיעה בגוף וחלילה בנפש. מהתסקיר עולה כי הסיבה שהובילה לביצוע העבירות נעוצה ברצון לעשיית רווח כספי עקב מצוקה כלכלית ועקב שימוש בסמים. מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען במשקלן המצטבר כמפורט לעיל, יוצרות פגיעה משמעותית בערכים המוגנים שבבסיס העבירות הנדונות, לרבות סיכון ברור לחיי אדם.

10. **אשר לענישה הנוהגת** - המחוקק החמיר את העונש על עבירת הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות. בית-המשפט העליון עמד אף הוא על חומרת העבירה הנדונה; על הסיכונים הטמונים בה; ועל הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני ביצועה. נפסק כי על דרך הכלל, הענישה הראויה בגין עבירה זו הינה מאסר בפועל. לצד זאת, נקבע כי לעולם יש לשקול את נסיבותיו של המקרה ושל העושה (ראו: רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.2006)). בחינת פסיקתם של בתי-המשפט מלמדת כי בגין עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים בנסיבות מחמירות, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל שמשכם נע מחודשים בודדים ועד תקופה משמעותית לריצוי מאחורי סורג ובריח. במקרה דנן, מדובר על הסעת 26 שוהים בלתי חוקיים, תמורת שכר, ברכב שחלונותיו הושחרו מראש. הענישה הנוהגת בנסיבות האמורות, מבוססת על עונשי מאסר בפועל לריצוי ממש (ראו והשוו: ע"פ 617/15 מונטר נ' מדינת ישראל (2.4.2015) שם אושר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל בגין הסעת 23 שוהים בלתי חוקיים ועבירות תעבורה נלוות, על-ידי צעיר נעדר כל עבר פלילי, שאף בוצע כנגדו שימוש בטייזר; עוד ראו והשוו: ת"פ (מחוזי י-ם) 49845-01-14 מדינת ישראל נ' רשק (11.12.2014); כן ראו והשוו: ת"פ (שלום י-ם) 20141-04-15 מדינת ישראל נ' שוויקי (29.6.2015), והאסמכתאות המוזכרות בפסקה 10 שם).

אשר לעבירות התעבורה בהן הורשע הנאשם (נהיגה תחת השפעת סמים מסוג חשיש ונייס-גאי, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח חובה תקפה, הסעת 24 נוסעים מעל המותר, ללא חגורות בטיחות, ובשכר) וכן עבירה של נהיגה פזיזה ורשלנית (לרבות שקיעת הרכב עקב כובד משקלם של הנוסעים בכמות משמעותית

מעל למותר, ניתוק הגלגלים האחוריים של הרכב בעת סטייה של הרכב בעיקול והעפת הגלגלים לנתיב הנגדי, וכן נחיתת הרכב על הכביש כשבוקעים ממנו ניצוצות) - בחינת הפסיקה הנוהגת מעלה כי בגין העבירות הנדונות, כאשר הן שלובות אלה באלה, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל (ראו והשוו: ע"פ 1880/12 אבו זהירה נ' מדינת ישראל (2.7.2012); ת"פ (מחוזי י-ם) 23215-12-13 מדינת ישראל נ' חטיב (4.5.2014); ת"פ (שלום י-ם) 46334-05-14 מדינת ישראל נ' אבו סנינה (1.4.2015); פ"ל (תעבורה י-ם) 148-12-12 מדינת ישראל נ' דולידזה (12.5.2014)).

11. בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה המנחה בענישה, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, נע מ- 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל** (השוו: פסיקתו של בית-המשפט העליון מפי כב' השופט רובינשטיין בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי, בסוף פסקה יא' (4.8.2013), שם נקבע מתחם עונש הולם של 5 עד 15 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת הסעה שלא כדין של 25 שוהים בלתי חוקיים. זאת, ללא נסיבות הביצוע במקרה דנן שכללו בין היתר רכב שחלונותיו האחוריים מושחרים, וכן ללא העבירות הרבות הנוספות בהן הורשע הנאשם שלפניי, אשר נושאות עמן חומרה משמעותית משלהן).

בנסיבות העניין לא התבקשתי, ואף לא ראיתי, לסטות מן המתחם האמור לקולא (משיקולי שיקום) או לחומרה (משיקולי הגנה על שלום הציבור).

העונש המתאים

12. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לקולא, שקלתי את הודאתו של הנאשם בעובדות כתב-האישום ואת לקיחת האחריות מצדו. עוד שקלתי את גילו של הנאשם (בן 24) וכן את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני הסנגור לפניי. יצוין כי הנאשם עצור בתיק זה מאז מאי 2015, וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. אוסיף כי יהא זה מאסרו הראשון של הנאשם מאחורי סורג וברית, על הקושי הכרוך בכך לנאשם ולבני משפחתו אותם הנאשם מפרנס.

לחובת הנאשם, שקלתי את חומרת המעשים המיוחסים לו, את הסיכון הרב שהיה גלום בהם, ואת הצורך להרתיע את הנאשם ואת הרבים מפני הישנותם. בנוסף, ניתן משקל לעברו התעבורתי של הנאשם הכולל מספר פרטי רישום, לרבות בעבירה של נהיגה בחוסר זהירות. עוד נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם הכולל שני פרטי רישום: ראשית, הרשעה קודמת משנת 2013 בגין עבירה של תקיפת שוטר משנת 2010, בעטיה הוטלו על הנאשם בשעתו מאסר על-תנאי וקנס. שנית, אי-הרשעה שהתקיימה משנת 2009 בבית-משפט לנוער, בגין עבירה של החזקת כלי פריצה לרכב משנת 2008, בעטיה נדון הנאשם לשל"צ ולהתחייבות כספית. הנה כי כן, עברו הפלילי של הנאשם אינו מן המכבידים, ולא הושת עליו עד היום עונש מאסר בפועל כלשהוא (לרבות בדרך של עבודות שירות). עם זאת, מן הראוי לציין כי תיק זה אינו בגדר הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק. אוסיף כי התסקיר בעניינו של הנאשם כולל היבטים מעוררי קושי, לרבות חוסר בשלות לטיפול ובעקבות כך העדר המלצה טיפולית.

13. בהתחשב במכלול השיקולים לקולא ולחומרה ולאחר איזון ביניהם, אני רואה להשית על הנאשם עונש המצוי ברבע התחתון של מתחם הענישה ההולמת כפי שנקבע לעיל. בנוסף, אטיל על הנאשם מאסר מותנה וכן עונשי פסילה בפועל ועל תנאי (ראו בעניין זה: סעיפים 36(ב) ו- 39א לפקודת התעבורה).

לסיום אעיר כי ברגיל, היה מקום להוסיף ולחייב את הנאשם בקנס כספי, נוכח המניע הכלכלי המונח בבסיס העבירות ועל-מנת להפכן לבלתי משתלמות גם במישור הכלכלי. עם זאת, נוכח הנסיבות לקולא כפי שפורטו בפסקה 12 לעיל, ונוכח השתת מאסר בפועל ופסילה בפועל לתקופה ממשית, ראיתי להימנע מהשתת קנס כספי בנסיבותיו של מקרה זה.

סוף דבר

14. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני רואה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל; או נהיגה בשכרות; או נהיגה בפזיזות וברשלנות; או נהיגה בפסילה.

ד. פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 24 חודשים מיום השחרור ממאסר.

מיד עם השחרור ממאסר על הנאשם להפקיד רישיון נהיגה או הצהרה מתאימה.

ה. פסילה על-תנאי של 10 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל; או נהיגה בשכרות; או נהיגה בפזיזות וברשלנות; או נהיגה ללא רישיון; או נהיגה בפסילה; או נהיגה ללא ביטוח; או הסעת נוסעים בשכר.

המזכירות תשלח העתק גזר-הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א חשוון תשע"ו, 03 נובמבר 2015, בנוכחות הצדדים.